

ΝΟΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ.Π.ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Δ.

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 26 του Φλεβάρη 1906

ΓΡΑΦΕΙΑ: Δρόμος Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 187

ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΦΥΛΛΟ:

Κ. Τ. Πολιτικό Γράμμα.

J. Duvillar. Το «Ταξίδι» του Ψυχάρη.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΑ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ. 'Επιστήμη πρωτομάθητη—'Ανθρώπινος Μηχανισμός (συνέχεια). ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΥΣΗΣ. Σκιαγραφίες (δ Βερναρδάκης—'Ο Βικέλας).

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ Κρονικά Γράμματα (μεταφρ. 'Ηλ. Βουτιεριδή).

KARL. DIETERICH. Παρατηρήσεις στις φιλολογίες της 'Ανατολικής Εθρώπης (τέλος).

Κ.Τ. Νεκρικοί Διάλογοι.

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. 'Η 'Αλλη Μεριά.

Α. Ε. Παραμύθι του Μολίβου (της Μιτυλήνης).

Κ. ΜΠΩΝΤΕΛΑΙΡ. Μικρά πεζά ποιήματα.

Κ. Ν. ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΣ. Μία Μεγάλη Παρασκευή στους Κορφούς.

ΘΕΑΤΗΣ. Οι ταφογδύτες.

ΝΙΚΙΑΣ. Στη θάλασσα

ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Ρήγας Γκλόφης, Βαρλέντης, Ν. Καρβούνης.

Δ. Π. Τ. Φαινόμενα και Πράγματα ('Ο βρονκόλακας—'ΑΓράμματα από την 'Ελβετία—'Η φιλοσοφία του Κωσταγερανόφ—'Ο κ. Π. Κανάκης—'Αστυφύλακας τυχοκλέφτης).

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ—Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ—ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ

Φίλε Νουμά,

Νομίζω πως δεν είταν κατάλληλη ή στιγμή να περγελάσει τώρα ο επιστολογράφος σου Λέκας 'Αρβανίτης τον κ. Θεοτόκη. Έχει βέβαια αρκετά στο παθητικό του ο κ. Θεοτόκης, και μάλιστα τον αξέχαστο μοντεκαρλισμό. Μάστα στρατιωτικά έδειξε μεγάλο πατριωτισμό, έχι το συνηθισμένο πατριωτισμό με λόγια, παρά τον ασυνήθιστο με θυσία, και καθένας του χρωστά τώρα σέβας και πρέπει νάν τον έπιστηρίξει.

'Ο άνθρωπος που πρέπει να μουντσουρώσει ή κοινή περιφρόνηση είναι ο Ραλλάκος. Τί θέμα! Μία στιγμή νόμισε ο κόσμος πως άφτὸς ίσως θ' αρχίζε καινούργια ήθη πολιτικά και θα έβγαине από το φατριαστικό και ασυνείδητο βοδρκο. Μά δέστε τον, χώθηκε μέσα σά νεροβούζαλο, τόσο που μήτε και ή μύτη του δέ φαίνεται. Ξανάγινε ο παλιός σανιδάς, χειρότερος παρά ποτές.

Στον πόλεμο είδε με τὰ μάτια του τὰ στρατιωτικά χάλια και θα νόμιζε κανείς πως θα βοηθοῦσε κι άφτὸς νά βγουν οι στρατιωτικοί από τὰ πλοιτικά που είταν ή πρώτη άφορμή της

καταστροφής. Μά τίποτα δέν τους συγκινά τους λυσσασμένους αρχοφάγους. Τὸ ρητό τους είναι «γαῖα μιχθήτω πυρί».

Και τὸ ἐπιχειρημά του πως τάχα δέν αφήνει τὸ Σύνταγμα τὸν ἀποκλεισμό τῶν στρατιωτικῶν σοῦ θυμίζει τῶν σοφιστῶν τὸ ἀριστούργημα· «'Ο,τι δέν έχασες τῶχεις· κέρατα δέν έχασες, ἀρα τᾶχεις». Δέν ἀποκλείνει ρητὰ τὸ Σύνταγμα τοὺς στρατιωτικούς ἀπὸ τὴ βουλή· ἀρα προστάζει νά μπαίνουν. 'Ετσι ὁ φοιτῆς πρέπει νά λέει «Δέν ἐμποδίζει ρητὰ τὸ Σύνταγμα τὸ φόνο· ἀρα έχουμε τὸ λεφτερο νά σκοτώνουμε». 'Ετσι κατὰ τὸ Σύνταγμα ἄς κλέβουμε κι' ἄς παραβαίνουμε και τίς δέκα ἐντολές.

Χειρότερο ὅμως ἀκόμα κι' ἀπελπιστικώτερο είναι ὅταν βλέπει κανείς νέους σάν τοὺς Καραπάνους ν' αρχίζουν τὸ στάδιό τους με τὴν πολιτική τοῦ Ραλλάκου.

Κ. Τ.

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

"Ω! μάτια πὸν δακρῶζανε
Πάνου σὶν ἔρμο βράχο.

Κι ἀπὸ τὸ βράχο φάνηκες
Πὸν ἀρμένιζες μονάχο,
Μέσ' τοῦ πελάου τὰ κύματα,
'Ὡσὰ βαρβάτον ἦτι
Πὸν χαλινάρι δέν ψηφᾷ,
Δέ νοιώθει μονοπάτι.

'Αρμένιζες κι ἀρμένιζες
Και μάκρυνες ὀλοένα,
Σὰ μὴ γοργόνα μάγισσα
Νὰ σ' ἔσερνε στὰ ξένα,
Κι ἤτρομον ἐλαράδερνες
Και πάλευες μονάχο.

"Ω! μάτια πὸν δακρῶζανε
Πάνου σὶν ἔρμο βράχο...

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

Τὰ τάλαρα στὸ δέντρο.

Μία γυναίκα πήγαινε στ' ἀμπέλι της, και στὰ κλαριά ἐνὸς δέντρου είδε νά χοροπηδοῦν τάλαρα. 'Εμάζεψε ὅσα μπόρεσε, καμιά τριανταριά. 'Απὸ πίσω της ἐρχότανε μὴ ἄλλη γυναίκα· τῆς φώναξε κι αὐτῆς νά μαζέψῃ, μὰ μόλις ἐπλησίασε τὰ τάλαρα χάθηκαν. Καὶ μόνο ὅσα μάζεψε ἐκείνη τῆς ἔμειναν.

ΝΕΚΡΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

διορθωμένος, μεγαλωμένος,
εἰκονογραφημένος.

"Ερχεται ὁ Σουρῆς γυμνός, ἔξδν πὸν φορεῖ τὸ καστόρι τον και μὴ βελάδα.

ΣΟΥΡΗΣ. Προσκυνῶ,

ΓΑΒΡΙΗΛ. Καλῶς τον. ('Απὸ μέσα του). Είναι νά σπικρατᾷ. (Συνατά). 'Απὸ πὸν είσαι τοῦ λόγου σου κι' είσαι ἔτσι φορεμένος;

ΣΟΥΡΗΣ. 'Εγὼ, πρωτοστάτορά μου, πότε είμαι ἀπὸ τὴν Κρήτη, πότε είμαι ἀπὸ τὴ Σμύρνη, πότε ἀπὸ τὴ Χιό.... Σὰ ζῶσε ὁ μακαρίτης ὁ Σκυλίτσας πὸν χάριζε βελάδες, πάντα είμωνα Χιότης.

ΓΑΒΡΙΗΛ. 'Εχεις λοιπὸν πολλές πατρίδες;

ΣΟΥΡΗΣ. Πολλές. 'Απαράλλαχτα σάν τὸν 'Ομηρο. Βλέπεις, ένα είμαστε.... ἐγὼ κι' ὁ 'Ομηρος.

ΓΑΒΡΙΗΛ. Τί; ποιητὴς είσαι και τοῦ λόγου σου;

ΣΟΥΡΗΣ. Ποιητὴς, μάλιστα... σὰ δέ με κοιτάξεις ἀπὸ κοντὰ. Τὸ λέει κι' ὁ Ξενόπουλος.

ΓΑΒΡΙΗΛ. Καὶ τί ποιήματα κάνεις;

ΣΟΥΡΗΣ. Τῆς δεκάρας, σάν τοὺς λόγους τοῦ Κώστα. Τὴ μεγάλη μου τέχνη ὅμως τὴν ἔδειξα σέ μὴ μετάφραση τοῦ 'Αριστοφάνη... γιατί είμαι εἰδικὸς στὶς αἰσχρολογίες.

ΓΑΒΡΙΗΛ. Καὶ πὸς σέ λένε;

ΣΟΥΡΗΣ. Σουρῆ.

ΓΑΒΡΙΗΛ. Σουρῆ.... σουρῆ... Μπα! πὸς γίνεται; Τὸ βαφτιστικὸ σου τ' ὄνομα;

ΣΟΥΡΗΣ. Γιῶργης.

